

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 22. maja 2017. godine
Br. ref.: RK 1066/17

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI75/16

Поднозилак

**Narodno pozorište Kosova
Ministarstvo kulture, omladine i sporta**

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Rev. br. 56/2016 Vrhovnog suda od
17. marta 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastavu:

Arta Rama-Hajrizi, председница
Ivan Čukalović, заменик председника
Altay Suroy, судија
Almire Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Bekim Sejdiu, судија
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, судија и
Gresa Caka-Nimani, судија

Поднозилак захтева

1. Zahtev je podneo Narodno pozorište Kosova-Ministarstvo kulture, omladine i sporta (u daljem tekstu: поднозилак захтева), које zastupa Shefqet Hasimi, viši pravni službenik u Kancelariji državnog pravobranilaštva.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu Rev. br. 56/2016 Vrhovnog suda od 17. marta 2016. godine, kojom je odbijena kao neosnovana žalba podnosioca i potvrđena presuda Opštinskog suda od 16. oktobra 2012. godine.
3. Osporena presuda je uručena podnosiocu 14. aprila 2016. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, koja navodno „je u suprotnosti sa Ustavom Kosova“.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 16. maja 2016. godine, podnositac je podneo zahtev Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 14. juna 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Ivan Čukalović (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Gresa Caka-Nimani.
8. Dana 16. novembra 2016. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i istog dana poslao Vrhovnom sudu kopiju zahteva.
9. Dana 16. januara 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 27. januara 2004. godine, Q.B. je podneo tužbu Opštinskom sudu žaleći se da mu je podnositac zahteva nezakonito prekinuo mesečnu novčanu naknadu koju je uživao u skladu sa odlukom br. 139 od 5. oktobra 2000. godine, koja je doneta od strane podnosioca.
11. Dana 16. oktobra 2012. godine, Opštinski sud u Prištini (presuda C. br. 144/09) usvojio tužbeni zahtev i obavezao podnosioca zahteva da mu isplati materijalnu naknadu navedenu u presudi.
12. Podnositac je podneo žalbu Apelacionom sudu “zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava”.
13. Dana 11. decembra 2015. godine, Apelacioni sud je (presuda AC. br. 1034/2013) usvojio kao osnovanu žalbu podnosioca i preinačio presudu

Osnovnog suda u Prištini, tako što je odbio tužbeni zahtev tužitelja u Opštinskom sudu.

14. Protiv drugostepene presude, Q.B. je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom суду „*zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava*“.
15. Dana 17. marta 2016. godine, Vrhovni sud je (presuda Rev. br. 56/2016) usvojio, kao osnovan, zahtev za reviziju podnet od strane Q.B.-a i preinacijo presudu Apelacionog suda. Istovremeno, Vrhovni sud je potvrdio presudu C. br. 144/09 Osnovnog suda.

Navodi podnosioca

16. Podnositelj zahteva je samo naveo da presuda Vrhovnog suda „*je u suprotnosti sa Ustavom Kosova*“.
17. Podnositelj zahteva nije objasnio koji su član(ovi) Ustava povređeni osporenom presudom, odnosno, koja su prava i slobode garantovane Ustavom povređene.
18. Podnositelj se nije izjasnio u vezi rešenja koje traži od Suda.

Prihvatljivost zahteva

19. Sud pre svega ocenjuje da li je podnositelj zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, predviđene Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i predviđene Poslovnikom.
20. S tim u vezi, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, gde se propisuje:
 1. „*Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*“
(...)
 7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*”
21. Pored toga, Sud se poziva i na član 48. Zakona [Tačnost podneska], koji propisuje:
“*Podnositelj podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretni akt javnog organa koji podnositelj želi da ospori.*”
22. Sud uzima u obzir i pravilo 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] (1) (d) i (2) (b) Poslovnika, gde se propisuje:
“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

(...)

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.”

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

(...)

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava“.

23. Sud primećuje da podnositelj zahteva nije naveo koja su navodno povređena prava i slobode. Štaviše, nije naveo ni koji su članovi Ustava povređeni.
24. Sud primećuje da podnositelj zahteva, kada opisuje činjenice u svom zahtevu, se samo poziva na presude različitih sudova. Pored toga, kad opravdava svoj zahtev i ukazuje na navodne povrede Ustava samo pominje presude sudova, bez ikakve analize ili razmatranja.
25. Sud smatra da je podnositelj zahteva podneo pred Sudom iste razloge kao i pred redovnim sudovima. Ti razlozi se tiču oblasti zakonitosti. Nijedno pitanje ustavnosti nije pokrenuto od strane podnosioca pred Sudom.
26. U tom aspektu, Sud primećuje da na svim pitanjima pokrenutim pred redovnim sudovima su dati odgovori i obrazloženja od strane tih sudova. Naime, Vrhovni sud se ekstenzivno i sveobuhvatno bavilo mesečnim materijalnim naknadama i ocenio zakonitost prekida istih.
27. Zapravo, Vrhovni sud je smatrao “da se osnivanje Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje u Republici Kosovo propisuje Zakonom o invalidskoj penziji, koji se nalazi u procesu izrade i usvajanja u Vlade i Skupštini Kosova, Vrhovni sud Kosova ocenjuje da i dalje стоји obaveza tuženog da ispunjava obavezu na osnovu svoje odluke br. 139 od 05.10.2000. godine i to sve do osnivanja i funkcionalizacije gore navedenog Fonda, odnosno dok tužilac ne dostigne starosnu dob za starosnu penziju od 65 godina”.
28. Pored toga, Vrhovni sud je našao “da je drugostepeni sud pogrešno primenio materijalno pravo, pa je shodno tome preinačio njegovu presudu i odlučio da ostavi na snazi prvostepenu presudu”.
29. Ustavni sud podseća da je utvrđivanje činjeničnog stanja i primena zakona potpuna nadležnost redovnih sudova (pitanje zakonitosti) i da je uloga Ustavnog suda samo da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumentima (pitanje ustavnosti). Prema tome, Sud ne može da deluje kao „sud četvrtog stepena“ ocenjujući pitanja zakonitosti (vidi: slučaj ESLJP *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65. takođe *mutatis mutandis* vidi: slučaj Ustavnog suda KI86/11, podnositelj zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
30. Sud primećuje da podnositelj zahteva nije pokazao, ili čak tvrdio, da su sudske postupci, gledano u celini, bili nepravedni ili proizvoljni kako bi mogao da razmotri bilo kakvu ustavnu povredu.

31. Sud ponavlja da ne može da deluje kao sud četvrtog stepena i da zameni ulogu redovnih sudova da tumače i primenjuju odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: slučajeve ESLJP: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96 presuda od 21. januara 1999. godine; i *FcMetrebi protiv Gruzije*, presuda od 31. jula 2007. godine, par.31; takođe vidi: slučaj Ustavnog suda KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o prihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
32. Sud smatra da podnositelj zahteva nije naveo činjenice u svom zahtevu, i nije izgradio ikakve ustavne tvrdnje. Štaviše, podnositelj nije uspeo da dokaže da su postupci pred redovnim sudovima, uključujući i one pred Vrhovnim sdom, bili nepravični ili proizvoljni, ili da su podnositeli povređeni prava i slobode.
33. Stoga, Sud zaključuje da nisu ispunjeni svi uslovi prihvatljivosti predviđeni Ustavom, i dalje precizirani Zakonom i predviđeni Poslovnikom.
34. Prema tome, Sud nalazi da shodno pravilu 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika, zahtev treba proglašiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovan na ustavnim osnovama.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.1 i 7. Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) d) i (2) b) i 56 Poslovnika, na sednici održanoj 16. januara 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Almira Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi